

Király László
Anyanyelv

Ó, mit mondjak rólad,
mit szólhatnék én rólad,
miként nevessek,
miként sóhajtsak rólad,
csodaváró hangszer,
melyen mélyen kipengethető,
sötéten billentyűzhető,
gyönyörűn szállni küldhető
a Mint ha pásztortűz ég őszi éjszakákon
izzó parazsakba meredő mítosza,
melyen fölsikongható,
tépett lobogóként világ fölé bontható
az Elindultam szép hazámból
vérnél vörösebb,
véremnél éltetőbb sikolya.
Mit mondhatnék én rólad,
mit kiálthatnék én rólad,
bújtató barlangom,
én legvégső vackom,
szajhám, utcasarkon
váró gyilkosom!
Szálló testem alatt hullámzó csodatáj,
legtisztább álmom, szerelem,
nyeregbe kényszerítő kengyelem,
sorvasztó kínom a végtelenség
megmászhatatlan falain –
halottaim...
Egyetlen óvóm,
egyetlen nem-árulóm,
egyetlen kétélű fegyverem.
Halotti menetek fölé
lepelként kúszó siratóim.
Fogyó életem –
énekiem.

(1978)